

Geçitler

– enver-ozcaglayan · 24 Temmuz 2024

Geçitler...

Issız vadilerde kalmış gibiyim,
Herşey unutulmuş, ben sanki yokum.
Yalnızlığima kök salmış gibiyim,
Saplarından doğmuş bir başka çokum.

Ben bana yabancı, kendi dışımda;
Bana bakmaktayım içimde özlem.
Bilmem neredeyim, hangi yaşımda,
Hayal mi, gerçek mi bu gizde gözlem?

Ne garip vakıa; toprak, su, hayat
Nice terkipleri toplar içinde.
Dönüştür herşeyi insana dayat;
İnsan, âlem olsun başka biçimde.

Ya insandaki sır; hayatı taşır;
Hayat kemalâtle birgün uzlaşır,

Yeni âlemleri bizle paylaşır;
İnsan ki, o zaman hırsla tanışır.

"Ben" başlar içinde,"Bir" den bıkkılır,
İster bencillik de; uğraşmak zordur.
İnsanlık bir yana; dinden çıkılır,
Sonunda yerimiz ateştir, kordur.

Kendini unutma; tanı, öğren, bil,
Başın gökte olsa; topraksın, su'sun.
Rab'binden ırama, tek O'na eğil,
İnsanoğlu! Ancak böyle ulu'sun...

29.09.2017

Fatih-İST.

Enver Özçağlayan